

מ"ח 8606/14 - לאפי מוסא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 8606/14

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור

המבקש: לאפי מוסא

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר
תגובת המשיבה לבקשה למשפט חוזר מיום 16.3.2015
תשובת המבקש לתגובת המשיבה מיום 2.4.2015

בשם המבקש: עו"ד מאהר חנא

בשם המשיבה: עו"ד יעל ורבה-זלינגר

החלטה

לפניי בקשה למשפט חוזר לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), בעניינו של המבקש אשר הורשע בעבירות לפי סעיפים 117(ב)(5), 117(א)(6) ו-11(א)(14) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן: חוק מס ערך מוסף).

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

1. חברת קונטראקו אינטרנשיונל בע"מ (להלן: החברה), נרשמה כעוסק מורשה בתחום הבנייה לפי חוק מס ערך מוסף. המבקש שימש מנהלה הפעיל של החברה אשר אינה פעילה עוד. על פי כתב האישום שהוגש לבית משפט השלום בירושלים נגד החברה ונגד המבקש, בין השנים 2004-2007 הגישה החברה באמצעות המבקש דו"חות תקופתיים שבהם ניכתה תשומות בסך של 8,334,600 ש"ח, כשהמס הכלול בהם עמד על סך של 1,347,478 ש"ח, על סמך 83 חשבוניות מס של שש חברות. ואולם, שש החברות הללו לא ביצעו ולא התחייבו לבצע עסקה כלשהי עם החברה, והחברה, באמצעות המבקש, ניכתה את התשומות מבלי שהיו בידיה חשבוניות מס כדין במטרה להתחמק מתשלום מס, בנסיבות מחמירות. באישום נוסף נטען כי בין החודשים ינואר ליולי 2010 לא הגישה החברה, באמצעות המבקש, ארבעה דו"חות תקופתיים כנדרש בחוק ולא דיווחה על עסקאותיה בסך של 1,762,066 ש"ח, שסכום המע"מ הכלול בהן הוא 281,931 ש"ח, ואף לא העבירה את מס ערך המוסף שגבתה מלקוחותיה לשלטונות המס כמתחייב בחוק. המבקש כפר בכתב האישום.

2. לאחר שמיעת ראיות הרשיע בית המשפט (השופט א' רון) את המבקש במיוחס לו. (ת"פ 2756/09. הכרעת דין מיום 2.9.2012). בגזר הדין מיום 6.12.2012 נדון המבקש ל-16 חודשי מאסר בפועל, ל-18 חודשי מאסר על תנאי ולתשלום קנס בסך של 75,000 ש"ח או 150 ימי מאסר תמורתו. החברה חויבה לשלם קנס בסך של מיליון ש"ח. על פסק הדין הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים.

3. בית המשפט המחוזי (השופטים י' נועם, כ' מוסק ומ' בר-עם) החליט לדחות את הערעור (עפ"ג 34689-01-13. פסק דין מיום 9.2.2014). נקבע כי לא קמה עילה להתערב בקביעות העובדתיות שנקבעו בבית משפט השלום, שנשמכו על הראיות והעדויות שנשמעו בפניו ועל התרשמותו מהם. אף בגזר הדין לא נמצא מקום להתערב מאחר שנקבע כי העונש מצוי ברף התחתון של מתחם הענישה ההולם בגין כל העבירות, ומביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של המבקש, את גילו המתקדם ואת מצבו הבריאותי הרופף. על פסק הדין הגיש המבקש בקשת רשות לערער לבית משפט זה שנדחתה על ידי השופט ח' מלצר ביום 24.3.2014 (רע"פ 2136/14), בשל העדר עילה להתערבות בהכרעת הדין ובגזר הדין שהושת על המבקש. נקבע, כי על המבקש להתייצב לריצוי עונשו ביום 1.4.2014.

מועד ריצוי העונש נדחה מעת לעת, בין היתר, בשל מצבו הבריאותי של המבקש. המועד שנקבע לתחילת ריצוי העונש נקבע ליום 17.12.2014 בשעה 11:00.

4. ביום 16.12.2014, יום לפני המועד שנקבע לתחילת ריצוי העונש, הגיש המבקש בקשה למשפט חוזר, היא הבקשה שלפניי. בד בבד פנה ב"בקשה דחופה לעיכוב ביצוע גזר הדין עד לדיון והכרעה בבקשה למשפט חוזר". באותו יום דחיתי את הבקשה בנימוק שלפיו ככלל, הגשת בקשה למשפט חוזר, כשלעצמה, אינה מצדיקה את עיכוב ביצועו של העונש. ובמיוחד, כשהבקשה לעיכוב ביצוע הוגשה ב"דקה ה-90".

הבקשה למשפט חוזר

5. המבקש טוען כי קיימות עובדות חדשות שלא היו ידועות לו, אך היו ידועות למשיבה, ואשר היו עשויות לשנות את תוצאות המשפט, במיוחד בהתבסס על הכרעת הדין עצמה: המבקש טוען כי בכתב האישום נטען כי קיבל חשבוניות משלושה אנשים, ובעיקר ממר עיסא טוטח (להלן: מר טוטח). המבקש מוסיף כי טען כל הזמן שאנשים אלה, ובעיקר מר טוטח, סיפקו עבורו את העובדים והציגו את עצמם כנציגים של החברות שמסרו לו את חשבוניותיהם, וכי הם מסרו לו

עמוד 2

את הפרוטוקולים של אותן חברות ואת מסמכי החברות, לרבות תעודות זהות של בעלי החברות, והציגו את עצמם בפניו כנציגי החברות. על כן הסכים לקבל את החשבוניות של חברות אלו. לדברי המבקש, המשיבה צירפה עובדים אלה כעדי תביעה, אך במהלך שמיעת הראיות טענה כי אינה מצליחה לאתר את מר טוטח ועל כן לא נשמעה עדותו.

6. לדברי המבקש, לאחרונה הצליח לאתר את מר טוטח. התברר לו כי ביום 12.12.2011 הגישה המשיבה כתב אישום נגד מר טוטח בגין הוצאת חשבוניות פיקטיביות עבור חברה שבבעלותו. מר טוטח התייצב לדיון בעניינו ביום 26.2.2013, ומסר את מספר הטלפון שלו ואת כתובתו ולכן אלה היו ידועים למשיבה. בנוסף, הוברר כי אותם שניים נוספים שהיו עדי תביעה במשפטו, הופיעו כעדי תביעה גם בכתב האישום שהוגש נגד מר טוטח, והמשיבה חקרה אותם בנוגע למעורבותם ולפעילותם יחד עם מר טוטח. המבקש מוסיף כי אחד מהם, אשר העיד במשפטו, שיקר במצח נחושה כשטען שאין לו שום קשר עם מר טוטח, שכן העובדה שהופיע כעד תביעה במשפטו של מר טוטח מעידה על קשריו עם האחרון. המבקש טוען כי עובדות אלה הוסתרו ממנו, מבא-כוחו ומבית המשפט, וכי הן היו יכולות לשנות את תוצאת המשפט לטובתו.

7. עוד טוען המבקש כי התברר לו שעמותת עטרת כהנים הפועלת במזרח העיר ירושלים ביצעה את אותן פעולות שהוא ביצע. ואולם, המשיבה בחרה במודע ובמתכון שלא להגיש נגדה כתב אישום. לטענתו, מדובר באכיפה בררנית המונעת משיקולים מעוותים ופסולים של גזענות טהורה. לדעת המבקש, אכיפה בררנית זו, שהייתה מצדיקה העלאת טענת הגנה כי מן הצדק לבטל את כתב האישום, מצדיקה להורות על קיום משפט חוזר בעניינו.

המבקש מציין כי הוא בן 74 וסובל מבעיות רפואיות קשות. הוא חי מקצבת זקנה בתמיכת ילדיו. המבקש מציין עוד כי הגיש בקשה לחנינה שטרם הוכרעה.

תשובת המשיבה

8. המשיבה מתנגדת לבקשה. לדברי המשיבה הטענות בנוגע למר טוטח עלו כבר בדיון בבית משפט השלום: המשיבה ניסתה לזמן את מר טוטח בעד תביעה אך לא הצליחה לאתרו. המשיבה מוסיפה כי אכן הגישה בחודש דצמבר 2011 כתב אישום נגד מר טוטח, אך לטענתה, רק בחודש פברואר 2013, לאחר שהמבקש הורשע, הצליחה לאתר את מר טוטח ולמסור לו זימון. מר טוטח התייצב לדיון אחד בלבד, ומשכך, בית המשפט התלה את ההליך בחודש מרץ 2014. לטענת המשיבה, לא ברור מדוע המבקש לא זימן את מר טוטח כעד הגנה, אם אכן הייתה לו הזדמנות לאתרו כפי שטען. לדבריה, העובדה שהמבקש לא זימן את מר טוטח לעדות מטילה ספק בטענתו שלפיה היה בעדותו כדי להוביל לזיכוי. לגוף העניין טוענת המשיבה כי הודעת מר טוטח תומכת דווקא בעמדתה. המשיבה מוסיפה עוד כי קביעת בית משפט השלום שלפיה המבקש והחברה לא ביצעו מעולם עסקאות עם קבלני המשנה התבססה, בין היתר, על עדות המבקש עצמו שהוזכרה בהרחבה בהכרעת הדין. המשיבה מציינת כי גם כעת המבקש לא מפרט כיצד הראיות החדשות לכאורה שלפיהן ביצע עסקאות עם מר טוטח עשויות לשנות את הכרעת הדין לטובתו. אשר לטענה נוספת שהעלה המבקש, שלפיה אחד העדים שיקר בעדותו לגבי הקשר שלו עם מר טוטח, סבורה המשיבה כי מדובר במחמד דבבסה, והיא מפנה להודעת מר טוטח מיום 16.12.2008 שהייתה בידי המבקש, בה התייחס למעורבותו של מר דבבסה בפרשה. בנסיבות אלה טוענת המשיבה כי לא ברורה טענת המבקש שלפיה הוסתר ממנו קשר זה.

9. אשר לטענה בדבר עיוות דין בשל אכיפה בררנית הנובעת משיקולים פסולים, טוענת המשיבה שעמותת עטרת

כהנים רשומה כמלכ"ר, וככזו, אינה חייבת במס עסקאות ואינה מקזזת מס תשומות. על יסוד האמור מבקשת המשיבה לדחות את הבקשה למשפט חוזר.

10. ביום 26.3.2015 איפשרתי למבקש להשיב לתגובת המשיבה. לטענת המבקש, טענות המשיבה דווקא תומכות בבקשתו. לדבריו, הודעת מר טוטח שלא הוגשה בשל כך שמר טוטח לא העיד, מוכיחה את טענתו כי אכן נעשו עסקאות אמת עם מר דבבסה ועם מר טוטח. לדעת המבקש, חקירתו הנגדית של מר טוטח היתה לבטח, לאור ההקלטות שבידיו, ולאור הסתירות לעדותו של מר דבבסה, משנה את כל התמונה בבית המשפט. לדברי המבקש, טוטח היה תומך בעדותו הנוגעת לשיטת העבודה שהייתה נהוגה בינו לבין המבקש, ובינו לבין מר דבבסה, שבית המשפט דחה בנימוק שאינה סבירה. לפיכך, לדעת המבקש, עדות זו מחייבת קיומו של משפט חוזר. לטענת המבקש, המשיבה לא הסבירה מדוע העלימה מבית המשפט וממנו את דבר ניהול ההליך נגד מר טוטח. עובדה זו נודעה לו באופן מקרי סמוך לפני הגשת בקשה זו, אז מצא בפרוטוקול הדיון את פרטי ההתקשרות עימו. המבקש מציין כי כתב האישום נגד מר טוטח נמחק ביום 29.3.2015. לדעתו, מדובר ברשלנות של המשיבה שלא הביאה את מר טוטח לעדות במשפטו ובנוגע לניהול ההליך שפתחה נגד מר טוטח. המבקש שב וטוען כי למשיבה אין כל כוונה לפעול נגד עמותת עטרת כהנים, לטענתו, משיקולים ידועים המכתימים את השיטה המשפטית וחוטאים לתפקידה.

דיון והכרעה

11. דין הבקשה להידחות. כידוע, מתן היתר לקיומו של משפט חוזר ניתן במשורה, והליך זה הוא בבחינת חריג ולא הכלל. יש להורות על עריכתו רק במקרים בהם הוכח כי האינטרס בדבר עשיית הצדק גובר על האינטרס בדבר סופיות הדיון (מ"ח 5568/09 סביחי נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (31.8.2011)). זאת, שכן נקודת המוצא לדיון בבקשה למשפט חוזר היא שפסק הדין נושא הבקשה ניתן כדין ובדין יסודו (מ"ח 4057/02 סובחי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (10.7.2002)). המשפט החוזר נועד, איפוא, לבחון ספקות העולים ביחס להרשעתו של אדם, ובלבד שהוכחה תשתית איתנה וממשית בנוגע לקיומה של אחת העילות המנויות בסעיף 31(א) לחוק בתי המשפט.

12. במקרה דנן, המבקש לא הוכיח כי התקיימו בעניינו עילות לקיום משפט חוזר. הוא לא הצביע על ראיה שעשויה לבדה, או ביחד עם החומר שהיה בפני בית המשפט, להוביל למסקנות אחרות מאלו שאלהן הגיע בית משפט זה, או על חשש ממשי לעיוות דין בהרשעתו. לענין עדותו של מר טוטח, דומה כי צודקת המשיבה בטענתה כי אם הייתה למבקש אפשרות לאתרו ואם סבור היה שעדותו תועיל להגנתו, לא ברור מדוע לא זימן את מר טוטח בעצמו כעד הגנה במשפט. מחדלו בעניין זה אומר דרשני. כך או כך, מאחר שהרשעת המבקש התבססה על ראיות נוספות, לרבות עדות המבקש עצמו, הטענה כי ביכולתה של עדות מר טוטח לשנות את תוצאת המשפט, אין בה כדי לעמוד במבחן האמינות הלכאורית שקבע בית משפט זה בנוגע לביסוס העילה הקבועה בסעיף 31(א)(2) לחוק בתי המשפט. זאת, מאחר שאין היא בעלת "משקל סגולי" שיביא לשינוי תוצאת המשפט (השוו: מ"ח 1564/12 פרח נ' מדינת ישראל פסקה 8 (4.8.2013)).

13. אף הטענה כי קיים עיוות דין בהרשעת המבקש בשל אכיפה בררנית הנובעת משיקולים פסולים, דינה להידחות. מסופקת אני אם טענה כזו יכולה ככלל להוות בסיס למשפט חוזר. מכל מקום, משהובהר כי עמותת עטרת כהנים רשומה כמלכ"ר, אין היא חייבת במס עסקאות והיא אינה מקזזת מס תשומות, הרי שאין כל בסיס להשוואה לענייננו של המבקש. על יסוד האמור, מסקנתי היא כי לא נתקיימה במקרה דנן כל עילה לקיומו של משפט חוזר, ומשכך, דין הבקשה להידחות.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג בניסן התשע"ה (12.4.2015).

ה נ ש י א ה
